

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11CoCsp/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7621201868
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7621201868.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudcov JUDr. Borisa Brondoša a JUDr. Martina Kolesára v spore žalobcu: C. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, M., zastúpeného Mgr. Ondrejom Barnom, advokátom so sídlom Zámocká 34, Stropkov, proti žalovanému: Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, zastúpenému: Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri, s.r.o., so sídlom Bočná 10, Košice, IČO: 36 863 017, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves z 3. augusta 2021, č. k. 9Csp/38/2021-57

rozhodol:

I. Mení rozsudok v napadnutých vyhovujúcich výrokoch tak, že žalobu zamietá.

II. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému 100% trov konania pred súdom prvej inštancie a trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom určil, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o splátkovom úvere č. 0523407387 zo dňa 22.3.2007, v Sadzobníku poplatkov a náhrad Slovenskej sporiteľne, a.s. (platného od 1.2.2007) v časti 11/ Úvery a) Úvery na bývanie - upomienky v znení: „Prvá upomienka 300 Sk, Druhá upomienka 800 Sk, Tretia upomienka 1000 Sk“ je neprijateľná (I.), určil, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.3.2007, v čl. II. Záverečné ustanovenia, bod. 4. v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú, podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.“ je neprijateľná (II.) a priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (III.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal určenia neplatnosti z dôvodu spotrebiteľskej neprijateľnosti zmluvných podmienok obsiahnutých v Sadzobníku poplatkov a náhrad Slovenskej sporiteľne, a.s. (platného od 1.2.2007) v časti 11/ Úvery a) Úvery na bývanie - upomienky a v bode 4. článku II. - Záverečné ustanovenia zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.3.2007, ktorú žalobca ako spoludlžník uzatvoril so žalovaným v hmotnoprávnom postavení veriteľa. Žalobu skutkovo odôvodnil neprijateľnosťou toho, aby spotrebiteľ znášal akékoľvek výdavky žalovaného, ktoré môžu vzniknúť v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, a ktoré si určil pevnou sumou vopred. Takisto argumentoval tým, že výlučné posúdenie záväzkového vzťahu podľa ustanovení Obchodného zákonníka by bolo pre spotrebiteľa nevýhodnejšie a zhoršilo by jeho zmluvné postavenie, pričom táto zmluvná podmienka (ktorá nebola individuálne dohodnutá) vytvára materiálnu disproporciu v jeho neprospech podľa ust. § 53 ods. 1 OZ, pretože sa tým vopred vzdáva svojich zákonných práv a zhoršuje tým svoje zmluvné postavenie ako to predpokladá ust. § 54 ods. 1 v nadväznosti na ust. § 52 ods. 2 a § 39 Občianskeho zákonníka.

3. Súd prvej inštancie žalobou uplatnený nárok právne posudzoval podľa ustanovení § 137 písm. d) a § 298 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 3 ods. 2 a 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, § 52 ods. 1 až 3, § 53 ods. 1 až 4 a § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“); právne posúdil vzťah strán ako záväzkový zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy, na ktorý sa vzťahujú normy Občianskeho zákonníka a spotrebiteľského práva. Podanú určovaciu žalobu posúdil ako procesne prípustnú podľa ust. § 137 písm. d) CSP, keďže nárok na určenie právnej skutočnosti - neplatnosti vyššie uvedených zmluvných podmienok obsiahnutých v zmluve o splátkovom úvere č. 0523407387 zo dňa 22.3.2007 a v Sadzobníku poplatkov a náhrad Slovenskej sporiteľne, a.s. vyplýva z ust. § 3 ods. 3 a 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa ako aj z ust. § 53 ods. 1 OZ a ust. § 298 CSP, pričom k otázke naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení neplatnosti súd prvej inštancie odkázal na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovený v jeho rozhodnutiach sp. zn. 6Cdo/127/2017 z 28. februára 2019 a sp. zn. 6Cdo/27/2018 z 28. marca 2019. Nutnosť ex officio súdnej kontroly zmluvných podmienok mu vyplynula i z ustálenej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie, z ktorej citoval. Po vyhodnotení vykonaných dôkazov súd prvej inštancie dospel k záveru, že skutočnosť, že došlo k splneniu záväzku z predmetnej úverovej zmluvy ku dňu 19.2.2018 nemôže mať žiaden vplyv na žalobcom uplatnený nárok a teda ani na jeho vecnú legitimitáciu, keďže ochrana pred nekalými obchodnými praktikami sa musí poskytnúť za stavu, keď k nim došlo, či už pred uzavretím zmluvy, počas jej plnenia alebo aj po zániku zmluvného vzťahu. Zastával názor, že hoci sa žalobca podanou žalobou nedomáha ochrany iných svojich spotrebiteľských práv, resp. nepožaduje žiadne ďalšie nároky v súvislosti s predmetnou spotrebiteľskou zmluvou, takúto žalobu nie je možné považovať za šikanóznú s poukazom na to, že právo spotrebiteľa domáhať sa ochrany takouto žalobou v individuálnom prípade vyplýva priamo zo zákona, pričom existujú ďalšie nároky, ktoré by si teoreticky mohol žalobca ako spotrebiteľ uplatniť práve v dôsledku konštatovania existencie neprijateľných zmluvných podmienok v konkrétnej úverovej zmluve. V ďalšom sa vysporiadal s námietkou nedostatku vecnej legitimitácie žalobcu. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky uvedenej v Sadzobníku poplatkov týkajúcej sa poplatkov za upomienky vzhliadol v tom, že výška týchto poplatkov je paušalizovaná, v dôsledku čoho (poplatky) prevyšujú náklady spojené s vyhotovením a doručovaním upomienok, pričom nie je zjavné, či ide o upomienky pri omeškaní dlžníka. V tejto časti uzavrel, že táto zmluvná podmienka spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keďže ten je povinný uhradiť poplatky v neprimeranej (nezdôvodnenej) výške a nemá vedomosť o tom, kedy a za akých okolností, resp. pri porušení ktorých zmluvných povinností mu tieto upomienky môžu byť zasielané. Rovnako voľbu Obchodného zákonníka v predmetnom úverovom spotrebiteľskom vzťahu považoval prvoinstančný súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže právna úprava podľa Občianskeho zákonníka poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi v záväzkovom vzťahu so žalovaným nesporne väčšiu ochranu jeho práv než úprava obsiahnutá v Obchodnom zákonníku. Výrok o trovách konania odôvodnil s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP plným procesným úspechom žalobcu v spore.

4. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný z odvolacích dôvodov podľa ustanovení § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobu zamietol a žalobcu zaviazal na náhradu trov konania. Namietané porušenie práva na spravodlivý proces vzhliadol v nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku. Podrobne a obsiahlo namietal procesnú neprípustnosť a šikanóznosť žaloby, pričom v tejto súvislosti dodal, že uplatnený žalobný návrh sa úplne spreneveruje požiadavke preventívneho pôsobenia určovacej žaloby, ktorá má byť prostriedkom na eliminovanie právnej neistoty a spornosti v právnom vzťahu, a ktorej účelom je poskytnúť ochranu právu žalobcu ešte predtým, než dôjde k jeho porušeniu, a vytvoriť pevný právny rámec, ktorý bude zárukou odvrátenia budúcich sporov účastníkov. Tu vyzdvihol skutočnosť, že žalobca splnil svoj záväzok z uzavretej zmluvy dňa 19.2.2018, z ktorého dôvodu už objektívne nemôže dôjsť k žiadnemu omeškaniu, a teda napr. ani k vzniku nároku na zaplatenie poplatku za upomienku na základe jedného z napadnutých dojednaní. Doplnil, že od zániku záväzku uplynulo také dlhé časové obdobie, že akýkoľvek nárok, ktorý by bol hypoteticky uplatnený k obdobiu jeho trvania, by bol nevyhnutne premlčaný. Uzavrel, že tieto okolnosti zreteľne demonštrujú, že žalobcom iniciovaný spor o zmluvné podmienky je len teoretický (akademický), teda, že ide o zjavný spor pre spor a posúdenie spotrebiteľskej prijateľnosti zmluvných podmienok nemá v danom prípade praktický význam, teda táto žaloba neslúži potrebám praktického života a nerieši skutočné, ale vyfabulované ohrozenie subjektívneho práva. V ďalšom odvolateľ namietal vecnú legitimitáciu žalobcu v spore v nadväznosti na to, že účastníkom zmluvného vzťahu so žalovaným bol ako (spolu)dlžník aj ďalší subjekt, ktorého procesná účasť v tomto spore sa vyžadovala, ako aj nesprávne

právne posúdenie neprijateľnosti zmluvných podmienok o poplatku za upomienku a o voľbe Obchodného zákonníka.

5. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

6. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas (§ 362 CSP), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP), v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a z hľadísk odvolaním uplatnených odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je dôvodné, preto odvolací súd vecne nesprávny rozsudok podľa ust. § 388 CSP zmenil tak, že žalobu zamietol.

7. Rozsudok odvolacieho súdu bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 20.4.2022 o 10.05 hod. v pojednávacej miestnosti č. 215/II. posch., po predchádzajúcom oznámení miesta a času tohto procesného úkonu na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP.

8. Žalovaný v odvolaní formálne označil odvolacie dôvody upravené v ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP, ale z obsahu odvolania vyplýva, že materiálne, a tým aj procesne účinne v odvolaní uplatnil (iba) odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písmen b), f) a h) CSP, t.j. že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom a nedostatočným odôvodnením svojho rozhodnutia znemožnil strane sporu, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

9. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP týkajúci sa skutkových väd rozhodnutia (nesprávnych skutkových zistení), je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP.

10. Vo všeobecnosti právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikáciou konkrétnej právnej normy na zistený skutkový stav vyvodzuje zo skutkových zistení, aké práva a povinnosti majú subjekty konania podľa hmotného práva. Nesprávnym právnym posúdením [odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP] je potom potrebné rozumieť omyl v tomto postupe, a teda nesprávnosť pri aplikácii práva na skutkové zistenia. O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd neaplikoval právnu normu vôbec, alebo ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo ak aj aplikoval správny predpis, ktorý si nesprávne vyložil alebo napokon ak aplikoval správny predpis, ktorý tiež správne interpretoval, avšak právnu normu nesprávne na zistený skutkový stav použil, v skutkových okolnostiach teda z právnej normy vyvodil nesprávne závery o právach a povinnostiach strán.

11. Odvolanie žalovaného z hľadiska uplatneného dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, v rámci ktorého žalovaný namietal nesprávne právne posúdenie súdom prvej inštancie nárokov uplatnených žalobou v časti určenia neplatnosti neprijateľnosti zmluvných podmienok o poplatku za upomienku a o voľbe Obchodného zákonníka v zmluve o splátkovom úvere č. 0523407387 zo dňa 22.3.2007 uzavretej medzi stranami, odvolací súd považuje za opodstatnené. Rozsudok v napadnutých vyhovujúcich výrokoch I. a II. je vecne nesprávny z tých dôvodov, ktoré žalovaný uviedol v podanom odvolaní, a s ktorými sa odvolací súd v podstatnej časti stotožňuje.

12. Podľa ust. § 3 ods. 5 veta prvá zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

13. Žalobný dôvod predstavuje existenciu konkrétneho hmotnoprávneho vzťahu medzi sporovými stranami, z ktorého vzišlo ohrozenie alebo porušenie subjektívneho práva tvrdené žalobcom. Ak napríklad medzi sporovými stranami existuje hmotnoprávny záväzkový vzťah, žalobným dôvodom bude ten segment obsahu tohto obligačného vzťahu, z ktorého žalobca dovodzuje svoj žalobný nárok. Z tohto dôvodu má rozhodnutie súdu v sporovom konaní spravidla charakter deklarácie už existujúcej (prípadne neexistujúcej) hmotnoprávnej povinnosti žalovaného korelujúcej žalobcom tvrdenému subjektívnemu právu (por. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 475s).

14. Podľa názoru odvolacieho súdu aj ust. § 3 ods. 5 veta prvá zákona č. 250/2007 Z.z. predpokladá naplnenie materiálneho dôvodu žaloby, a nie len hypotetickú ochranu práv spotrebiteľa proti porušiteľovi. Súdnicstvo v systéme právneho štátu nemá slúžiť naprávaniu nezákonnosti bez akéhokoľvek zreteľa na dopad eventuálne zistenej nezákonnosti na subjektívno-právnu pozíciu dotknutého, ale účinnej ochrane subjektívnych práv fyzickej osoby alebo právnickej osoby. Preto nemožno vyhovieť takej žalobe, ktorej prejednanie síce vedie k zisteniu formálneho rozporu konania dodávateľa so zákonom, no zároveň v ňom nebude preukázaný žiaden zásah do individuálnej sféry žalobcu (porovnaj uznesenie Ústavného súdu SR z 19. apríla 2016, sp. zn. III. ÚS 245/2016).

15. Žaloba o určenie neprijateľnosti (neplatnosti) zmluvných podmienok síce vo všeobecnosti je procesne prípustná v zmysle ust. § 137 písm. d) CSP (ide o osobitný druh žaloby, ktorá vyplýva z osobitného právneho predpisu) a to aj po zániku dlhu, ako to celkom správne posúdil aj súd prvej inštancie, avšak v danom konkrétnom prípade podľa názoru odvolacieho súdu nemá žiadny zmysel vzhľadom skutočnosť, že spotrebiteľský záväzkový vzťah medzi stranami zanikol dňa 19.2.2018, t.j. viac ako tri roky pred podaním žaloby. Za tohto stavu, keď žalovaný nemá možnosť realizovať práva vyplývajúce z neplatných zmluvných podmienok o poplatku za upomienku ani o voľbe Obchodného zákonníka a uplatňovať nároky voči žalobcovi na ich základe a ani ich voči žalobcovi reálne neuplatňuje (žalobca to v konaní ani tvrdil), podaná žaloba o určenie neplatnosti týchto zmluvných podmienok nepredstavuje vhodný prostriedok ochrany práv žalobcu ako spotrebiteľa (jeho ochrany pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve a prípadným protiprávnym konaním dodávateľa), neplní svoj účel a slúži len k zbytočnému rozmnožovaniu súdnych sporov, a z týchto dôvodov podľa názoru odvolacieho súdu ju bolo potrebné zamietnuť.

16. Pokiaľ ide o odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP, tento je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký a medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý a navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vysporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, či právo na jeho preskúmanie.

17. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku z hľadiska vyššie uvedeného odvolaním uplatneného odvolacieho dôvodu a v rozsahu súvisiacich námietok uvedených v odvolaní dospel k záveru, že žalovaný neopodstatnene uplatnil odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP, pretože súd prvej inštancie svojim procesným postupom nezmožnil žalovanému, aby uskutočňoval mu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

18. Odvolací súd nezistil pochybenia v procesnom postupe súdu prvej inštancie porušujúce procesné práva strán (žalovaného) alebo právo na spravodlivý proces, príp. odnímajúce stranám sporu možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie.

19. Z uvedených dôvodov odvolací súd postupom podľa ust. § 388 CSP zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobu ako nedôvodnú zamietol.

20. Podľa § 396 ods. 2 CSP, ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie. V súlade s cit. ust. odvolací súd zmenil rozsudok i v závislom výroku o trovách konania a rozhodol o trovách celého konania podľa ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal plne úspešnému žalovanému proti žalobcovi nárok na 100 % náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a trov odvolacieho konania. O výške prisúdenej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (§ 262 ods. 1, 2 CSP).

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP), môže ho podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), a to v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného odvolania (§ 435 CSP).